- додатковий вклад інвестицій у розробку, виробництво і збут продукції;
- покращення системи стимулювання постачальників та ін.

Таким чином, для підвищення конкурентоспроможності будівельних підприємств необхідно розробляти і впроваджувати комплексну систему заходів, які спрямовані на забезпечення якості продукції та послуг.

Список використаних джерел

1. Зоріна О.І. Методи оцінки конкурентоспроможності деревообробних послуг / О.І. Зоріна // Ефективна економіка. – 2015. – №12. – С. 68-72.

2. Тищенко А. Н. Оценка конкурентоспособности предприятий строительного кластера / А. Н . Тищенко, Ю. А. Тараруев // Бизнес Информ. – 2009. – №3. – С. 32–36.

3. Шумейко Я. Г. Шляхи підвищення конкурентоспроможності підприємства в сучасних умовах [Електронний ресурс] / Я. Г. Шумейко. – Режим доступу : http://www.confcontact.com/2016-ekonomika-i-menedzhment/2_shumejko.htm

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСІВ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ МІСЬКОГО ЕЛЕКТРИЧНОГО ТРАНСПОРТУ НА ОСНОВІ МЕТОДІВ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ

С.М. ГАЙДЕНКО, к.е.н, ст. викл., В.М. ПРОЖОК
Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Напрямки удосконалення процесів оцінки конкурентоспроможності підприємств міського електричного транспорту (МЕТ) залишається не вирішеним в повному обсязі та є життєво необхідними для нормального функціонування досліджуваних підприємств і суспільства в цілому. МЕТ забезпечує не тільки потреби господарства та населення в перевезеннях, але разом з містами утворює основу території, є найбільшою складовою частиною інфраструктури, служить матеріально-технічною базою формування та розвитку територіального поділу праці, впливає на динамічність і ефективність перспективного розвитку регіону.

Перш ніж розглянути основні шляхи розвитку підприємств МЕТ, необхідно першочерговим відмітити, що удосконалення процесів оцінки конкурентоспроможності потрібно розпочинати з процесу стратегічного планування. При цьому даний процес починається з етапу діагностики, який

включає аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства. Метою даного етапу є діагностика ситуації на перспективу з урахуванням змін зовнішнього середовища та положення підприємства. У процесі аналізу зовнішнього середовища вивчають споживачів, конкурентів, ринок і вплив факторів навколишнього середовища на діяльність підприємства, визначають поточні та майбутні загрози й можливості розвитку підприємства. Внутрішній аналіз містить у собі техніко-економічний, фінансовий і портфельний аналіз. Метою даного аналізу є визначення сильних і слабких сторін підприємства. Портфельний аналіз служить для поглиблення самоаналізу та полягає у визначенні сильних і слабких сторін кожного стратегічного елементу підприємницької діяльності. Метою портфельного аналізу є створення балансу між новими та старими послугами, між стратегічними елементами підприємницької діяльності які приносять і використовують грошові кошти. Другий етап процесу стратегічного планування полягає в прийнятті рішень, які починаються з визначення місії та цілей підприємства або тих результатів, до яких прагне воно. Для досягнення поставлених цілей формується перелік альтернативних стратегій, після чого приступають до їхнього аналізу та вибору. Результатом даного етапу є стратегічний план. На третьому етапі приступають до практичного здійснення стратегічного плану, при цьому на основі обраних стратегій розвитку підприємства розробляють інвестиційні програми, бізнес-плани, тактичні дії. Зміна факторів зовнішнього та внутрішнього середовища вносять свої корективи в стратегічний план підприємства, тому в ході його реалізації варто проводити оцінку й доробку стратегій. Процес стратегічного планування є циклічним і безперервним.

Перш ніж розглянути основні шляхи розвитку підприємств МЕТ, необхідно проаналізувати сформовану ситуацію на досліджуваних підприємствах і відображати фактори, які роблять вплив на стан транспортної інфраструктури. При цьому виконаємо дослідження положення підприємств МЕТ скориставшись методом стратегічного планування SWOT-аналіз. Даний метод стратегічного планування полягає в поділі факторів і явищ на чотири категорії, які для наочності зобразимо рисунком 1. Відповідно до рисунку 1 та ґрунтовного обґрунтування факторів, які входять до кожної з представлених категорій можна зобразити результати SWOT-аналізу для підприємств МЕТ (рисунок 2).

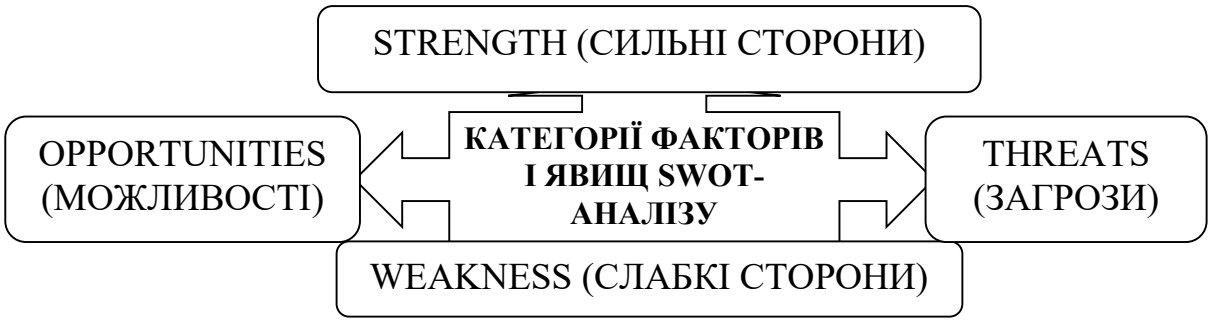

Рисунок 1 – Категорії факторів і явищ SWOT-аналізу

Як видно з проведеного аналізу та отриманих результатів, які представлені у вигляді рисунку 2 можна наголосити на тому, що незважаючи на слабкі сторони та загрози, існують можливості для позитивної тенденції в розвитку в майбутньому швидкісного міського електричного транспорту. Транспортна інфраструктура міста повинна гарантувати необхідні умови для функціонування та розвитку основних галузей виробництва й забезпечувати максимально ефективне використання економічного й виробничого потенціалу. Без рішення проблем у досліджуваній галузі неможливо домогтися істотних змін у господарській діяльності суспільства в цілому.

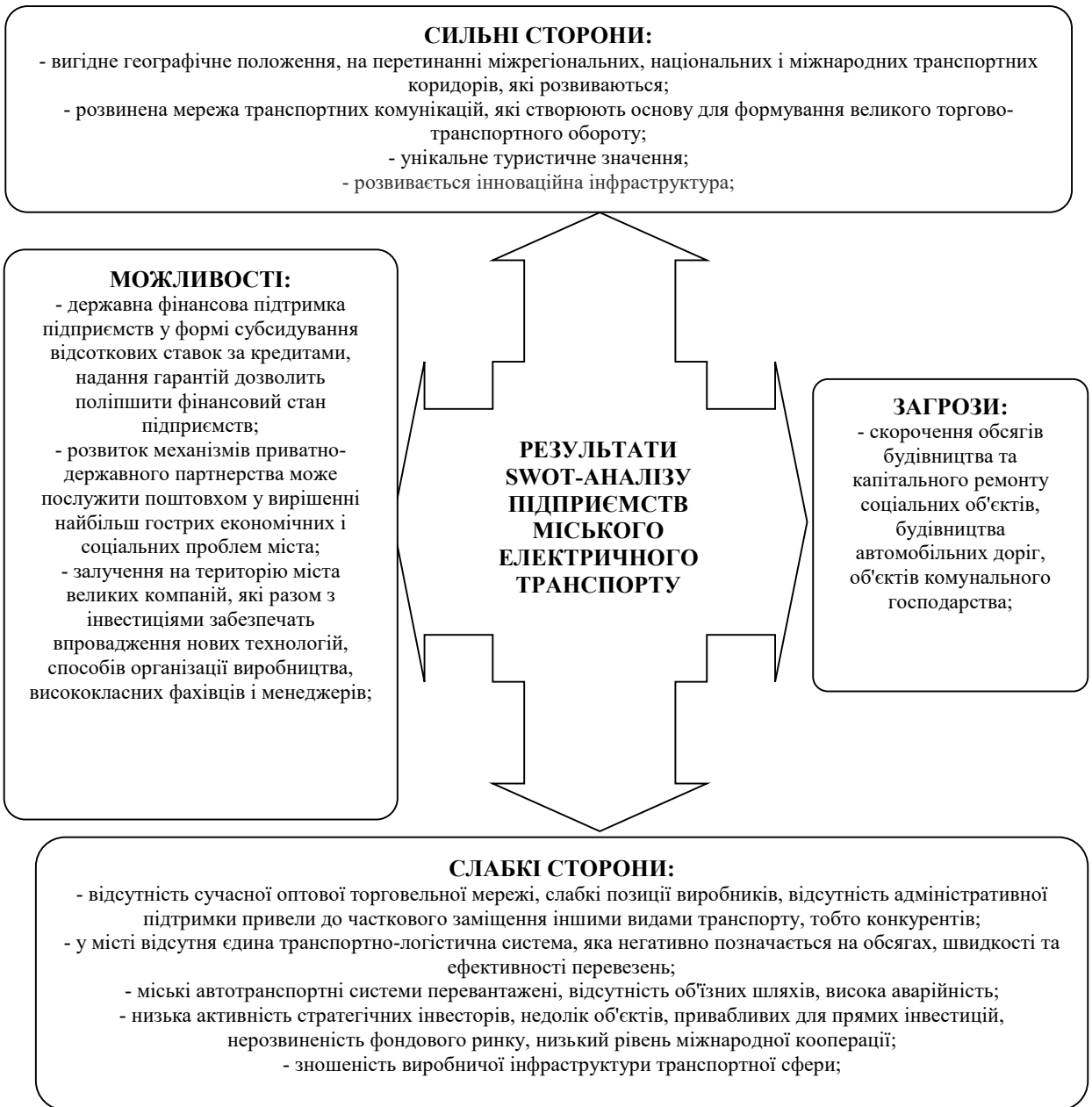

Рис. 2 - SWOT-аналіз підприємств міського електричного транспорту

До стратегічних цілей розвитку досліджуваної галузі можна віднести: *по-перше*, випереджальний розвиток транспортно-комунікаційного комплексу, здатного якісно, вчасно та у повному обсязі задовольняти потреби в транспортних послугах економіки й населення міста з нерівномірними ритмами роботи; *по-друге*, розвиток виробничого потенціалу та підприємницьких зв'язків, прискорення руху економічних процесів, зниження питомих транспортних витрат в економіці міста; *по-третє*, підвищення конкурентоспроможності підприємств міського електричного транспорту міста, зростання його бюджетної ефективності та підвищення інвестиційної привабливості.

Отже, виходячи з поставленої мети, стратегічними пріоритетами розвитку підприємств МЕТ є: створення в місті опорної транспортної мережі на основі транспортно-логістичних центрів і розвиток транспортної інфраструктури; забезпечення транспортної доступності на рівні, який гарантує соціальну стабільність, а також зростання ефективності використання виробничого потенціалу через розвиток транспортної інфраструктури; досягнення найбільшої ефективності транспортних процесів шляхом модернізації матеріально-технічної бази та впровадження інноваційних технологій при перевезенні пасажирів; забезпечення екологічної безпеки та безпеки транспортних процесів, зниження кількості й ступеня тяжкості аварійних подій на транспорті.